

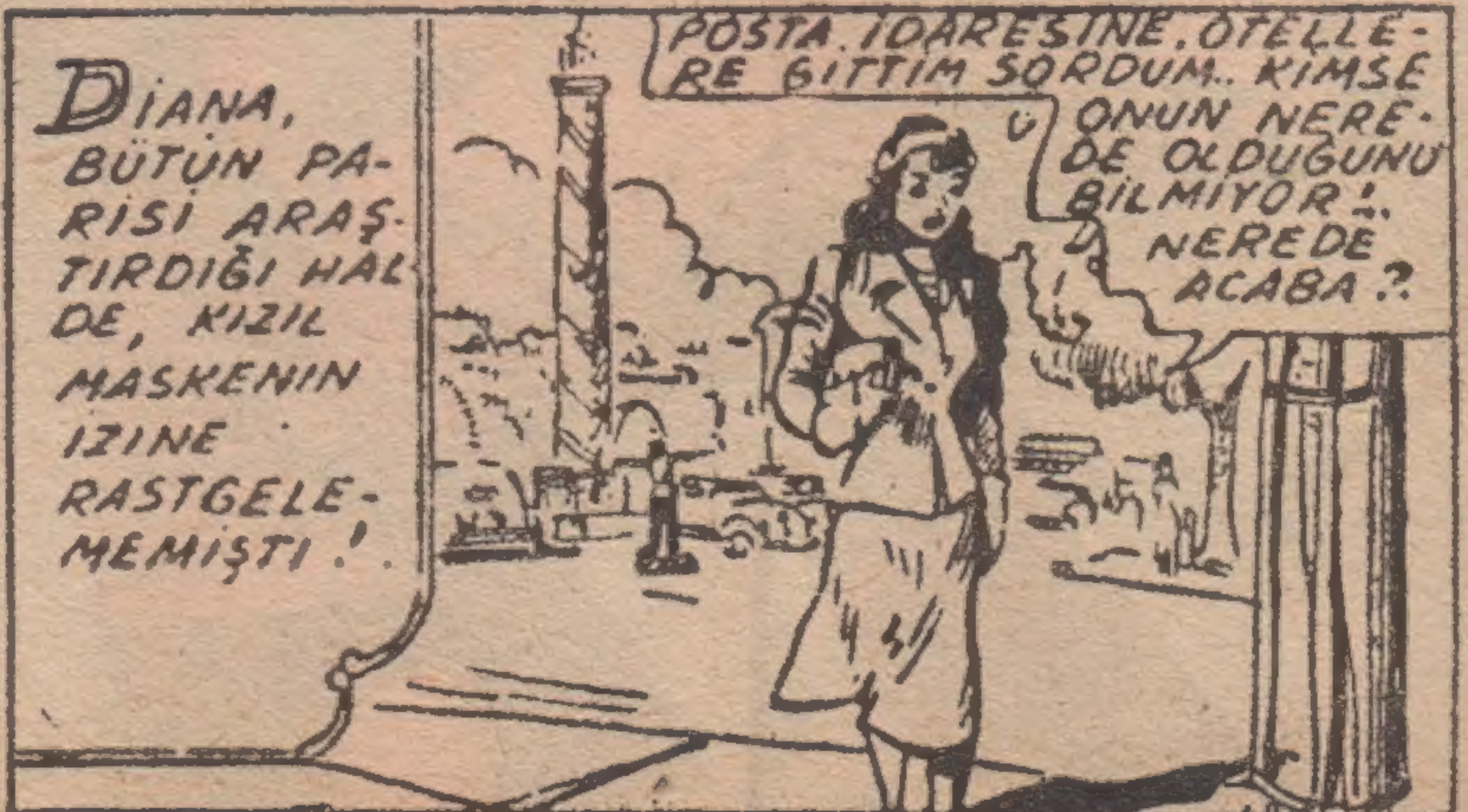
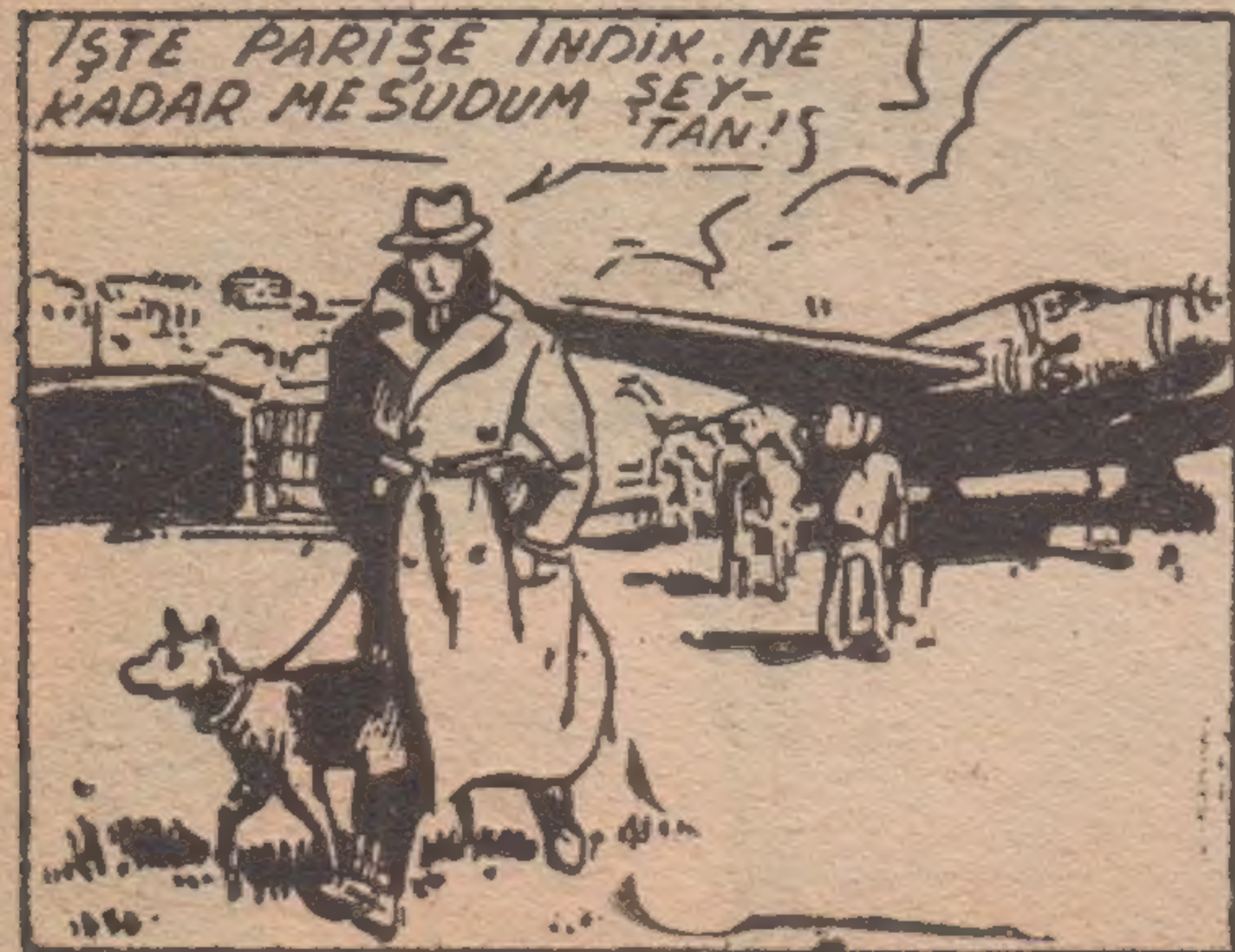
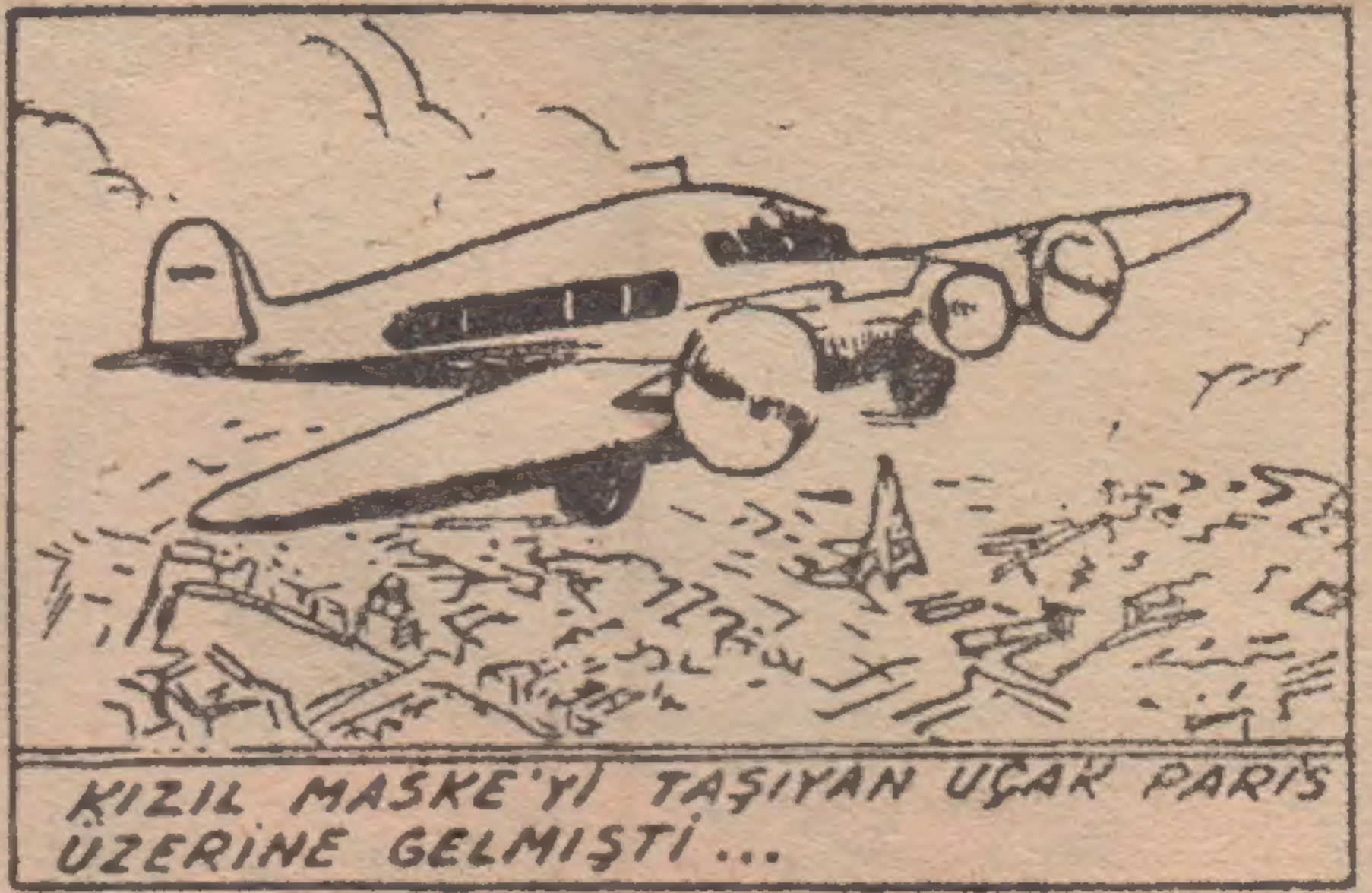
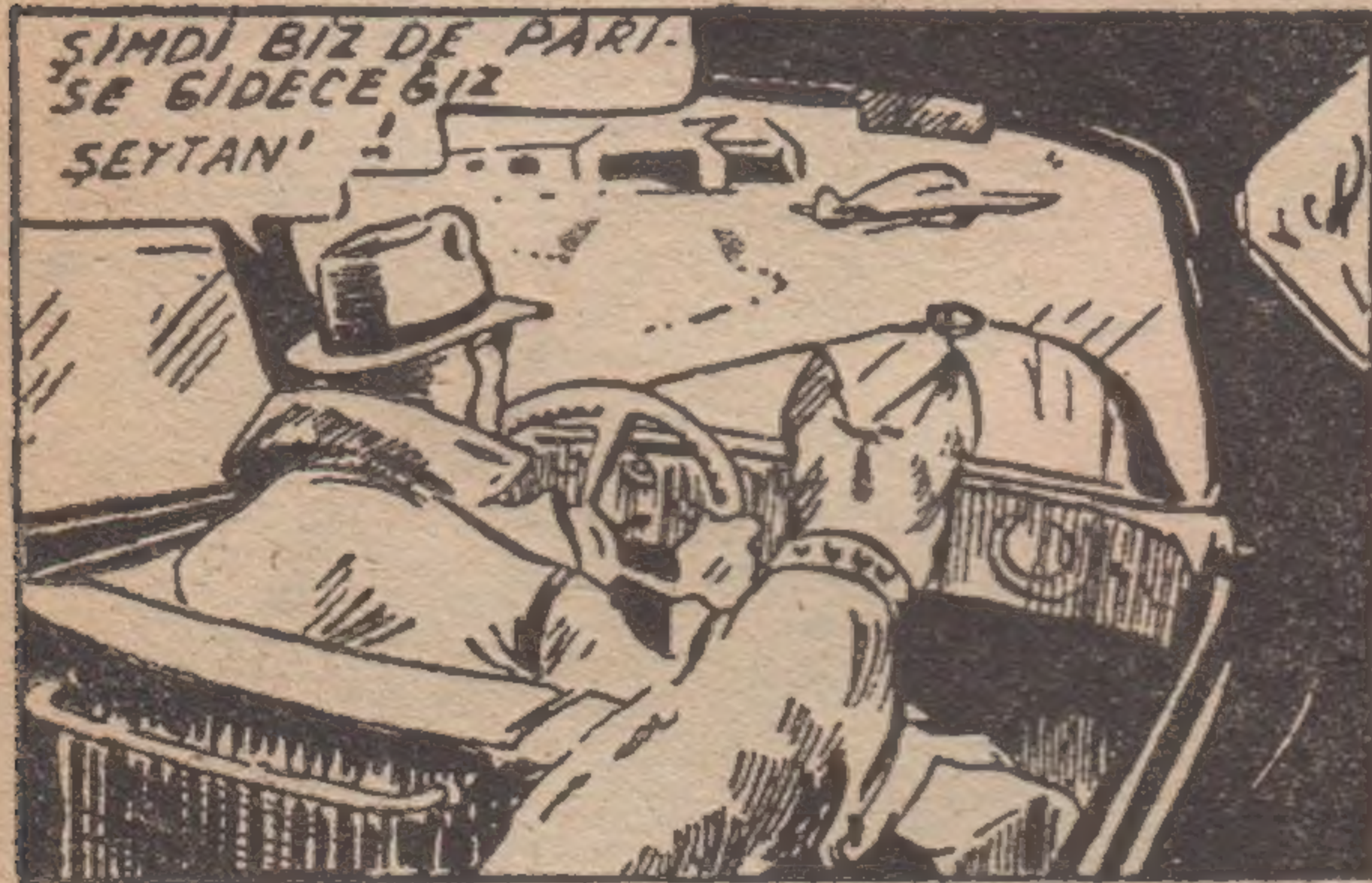
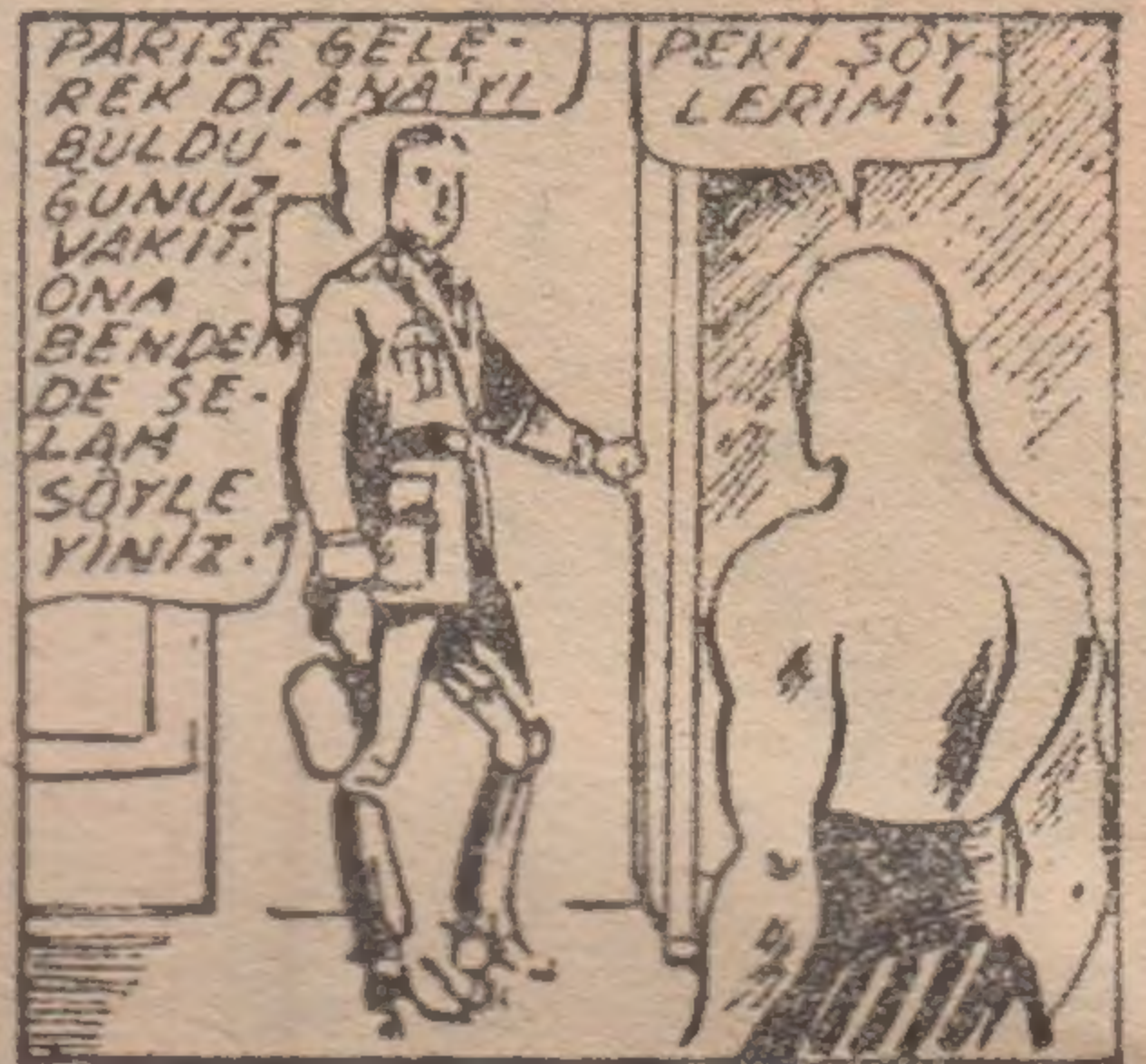
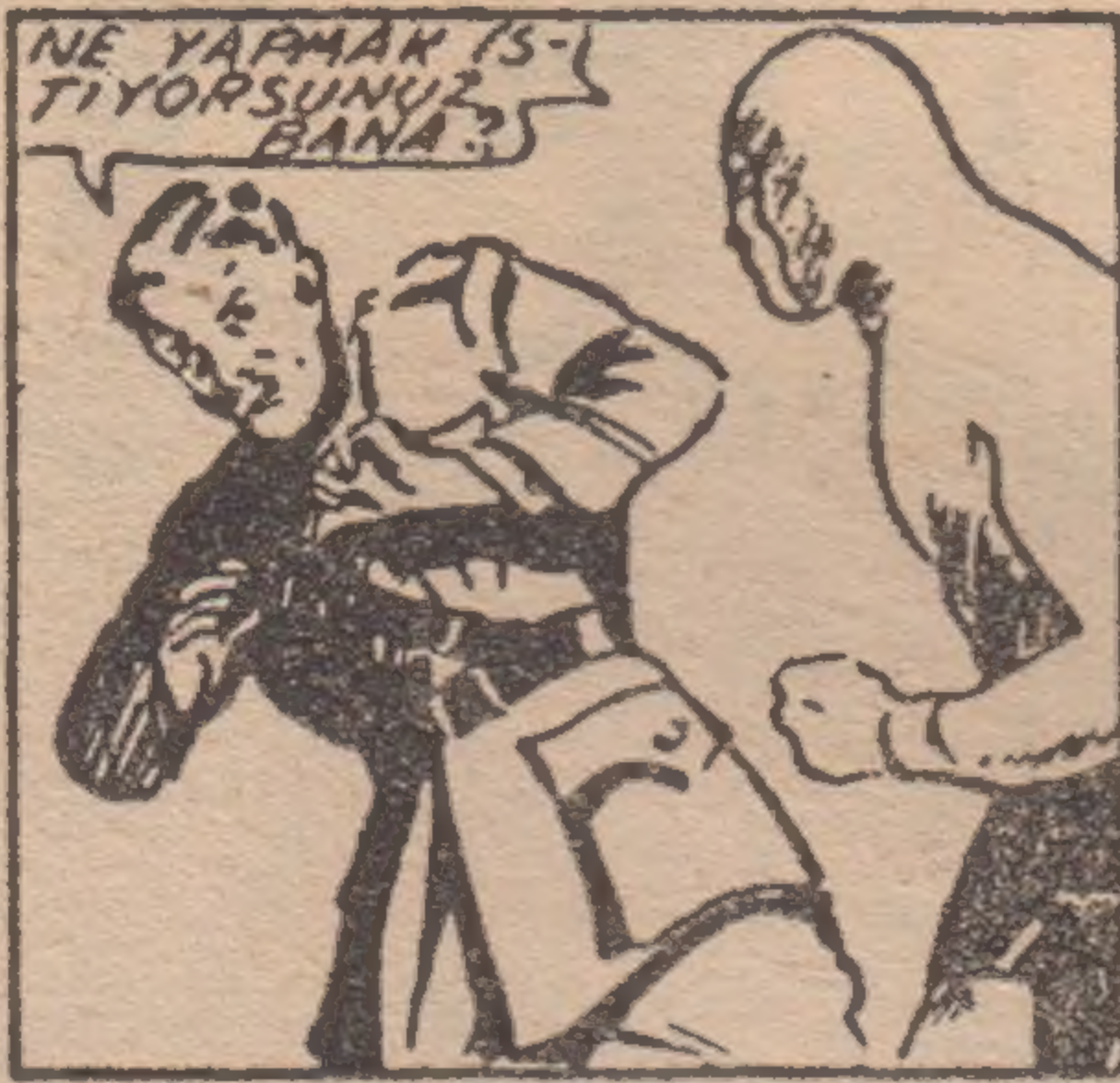
KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
7

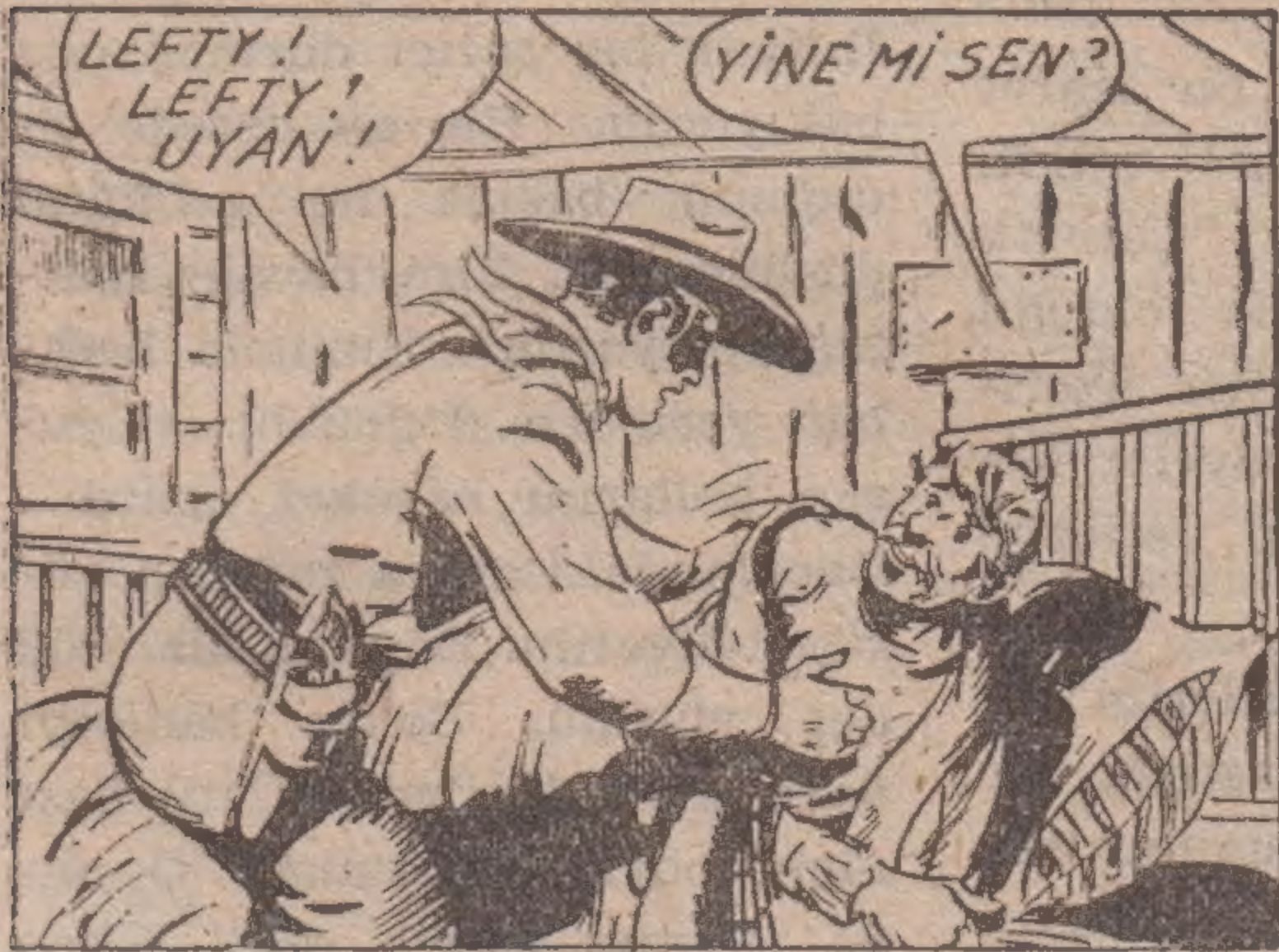

KIZIL MASKE 7

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari 7

Ölüm Saati

Selim Turhan

Bazı şeylerde tesadüfler'in büyük rolü vardır; öyle hal-ler olur ki, insanın hiç aklın-dan hayalinden geçmediği hal-de günün birinde garip bir te-sadüf onu ümit etmediği ve düşünmediği bir işin içerisine sokar ve başına da belânın sunturlusunu getirir.

Mesele şu: Şubat akşamı, küçük bir kütüphane memuru olan Mister Thomas evine dö-nerken, yerde buruşuk bir zarf gördü; kimse farkına varmadan eğilip zarfı aldı ve hemen açıp içindeki pusulaya bir göz gezdirdi. Gazeteden kesilmiş harflerle yazılmış o-lan bu pusula iki satırdan iba-retti ve ne kime yazıldığı bel-li idi, ne de kimin tarafından yazıldığı...

".... Eğer 10 Şubat salı ge-cesi saat 10 da Dana ve Boy-nuz'da bulunmazsanız, ertesi güne sağ çıkmıyacaksınız!.."

Mektup yalnız Mister Tho-mas gibi kendi halinde bir a-damcağızı değil, bir polisi bi-le şaşırtacak ve heyecana dü-şürecek bir ürkünçlükte idi.

Bunun için Mister Thomas titreyen parmakları arasında mektubu bir iki kere evirip çevirdi. Tekrar tekrar okudu. O anda yapılacak hiç birşey hatırına gelmiyordu. Bir an olduğu yerde durdu, sonra e-vinin bulunduğu East End'e doğru yürümeğe başladı. Met-ro'da ve evine giden yolda hep mektubu düşünüyor, fa-kat ne yapacağını kestiremi-yordu. Nihayet evine geldi, a-nahtarile apartımanının kapı-sını açıp içeri girdi.

Yalnız yaşayan bir adamdı.. Hayır, pek de yalnız sayıla-mazdı. Bir kedisi vardı ve o içeri girer girmez bacaklarına sürünmeğe başlamıştı.

Yavaş sesle hayvana:

— Dur yavrum, dedi. Mü-him bir mesele var şimdi!..

Sonra her zaman oturup es-ki kitapları gözden geçirdiği koltuğuna gömüldü. Cebinden mektubu çıkardı. Kahn çerçe-veli gözlüklerini silip, burnu-nun üzerine taktı ve mektubu bir daha gözden geçirdi. Kâ-ğıdı, yazıyı, hattâ bir polis hafiyesi gibi hususi bir işaret taşıyıp taşımadığını tetkik etti. Edgar Poe'nin "Çalınan mektup" hikâyesinde olduğu gibi en basit ihtimaller üzeri-ne, en kuvvetli faraziyeler ile-ri sürdü. Nihayet şu neticeye vardı:

"Bu mektup, birbirlerini ta-nıyan kimseler arasında bir vak'anın mevcut olduğunu işa-ret ediyor. Fakat bu mektup meçhul kurbanın eline geçme-miştir; binaenaleyh kendisini bekliyen korkunç âkıbetten haberdar değildir. Bunu polise haber vermek lâzımdır. Çünkü ortada işlenecek bir cinayet var! Eğer polis aldırış etmez-se o zaman yegâne malûm yer olarak Dana ve Boynuz kalı-yor..."

Mister Thomas bütün fara-ziyeler üzerinde uzun boylu düşündü ve sonunda polise mü-racaat etmeğe karar verdi..

Ertesi sabah erkenden so-kağa çıktı. Sisli bir gündü ve havadan âdeta küflü ve ıslak bir tabaka insanın üzerine dö-külüyordu. Polwer'den geçerken yolun dönemecinden bir otomobil çıktı. Mister Thomas kaldırıma çıkmağa vakit bu-lamamıştı. Arabanın çamur-luğu sol bacağına çarptı, kü-tüphane memuru olduğu yere yıkıldı. Ortalıkta kimse yok-

tu. Otomobil biraz ileride dur-du, içinden iki kişi indi. Sür-atle Mister Thomas'ın yanına geldiler. Adamcağız bayılmış-tı. Fakat o iki kişi buna aldı-rış bile etmediler. Thomas'ın üstünü başını güzelce aradı-lar. Bir tanesi:

— Haydi buldum, dedi. Çabuk!..

Sonra vakit kaybetmeden o-tomobillerine gittiler. Araba sür-atle hareket etti ve sisler arasında pek çabuk kayboldu.

Mister Thomas kendine gel-diği zaman üstünün başının darmadağın olduğunu gördü. İhtiyar bir satıcı durmuş ona bakıyordu. Bir an nerede ol-duğunu, başına ne geldiğini düşünemedi. Zira bacağı müt-hiş ağrıyordu. Bununla bera-ber yerinden doğruldu. Uyu-şan kollarını hareket ettirdi.. Bacağındaki acıya rağmen yü-rüyebiliyordu. Böylece bir müd-det yürüdü. Sonra hâdiseyi daha açık düşündü. Üstü başı niçin böyle karışmıştı. O an-da mektup aklına geldi. Eline cebine attı: Mektup yerinde yoktu. Bütün ceplerini karış-tırdı. Evde bırakıp bırakma-madığını düşündü. Fakat ha-yır! Mektubu yanına almıştı. Şimdi işi anlamıştı. Mektup cebinden çalınmıştı.

Şu halde kendisinin bu mek-tubu aldığını görenler olmuştu. Öyle garip bir muamma içeri-sinde bulunuyordu ki, bu kar-makarışık işin içinden nasıl bir düğüm noktası elde edebi-leceğini şaşırmıştı.

Mister Thomas pek tabii o-larak doğruca polise gidip me-seleyi haber verdi. Fakat an-lattıklarına ehemmiyet veril-medigine kani olmuştu. Birisi yolda bir tehdit mektubu bu-luyor, bu mektup meçhul biri-sinden diğer meçhul birisine yazılmıştır.

Bu mektup bir şaka da-olabilirdi, Hakiki bir cinayet mektubu da... Bununla bera-

(Devamı karşıkı sayfada)

ber polis Mister Thomas'ın adresini aldı. Dana ve Boynuz diye Londrada bir yer olup olmadığını araştıracağını söyledi.

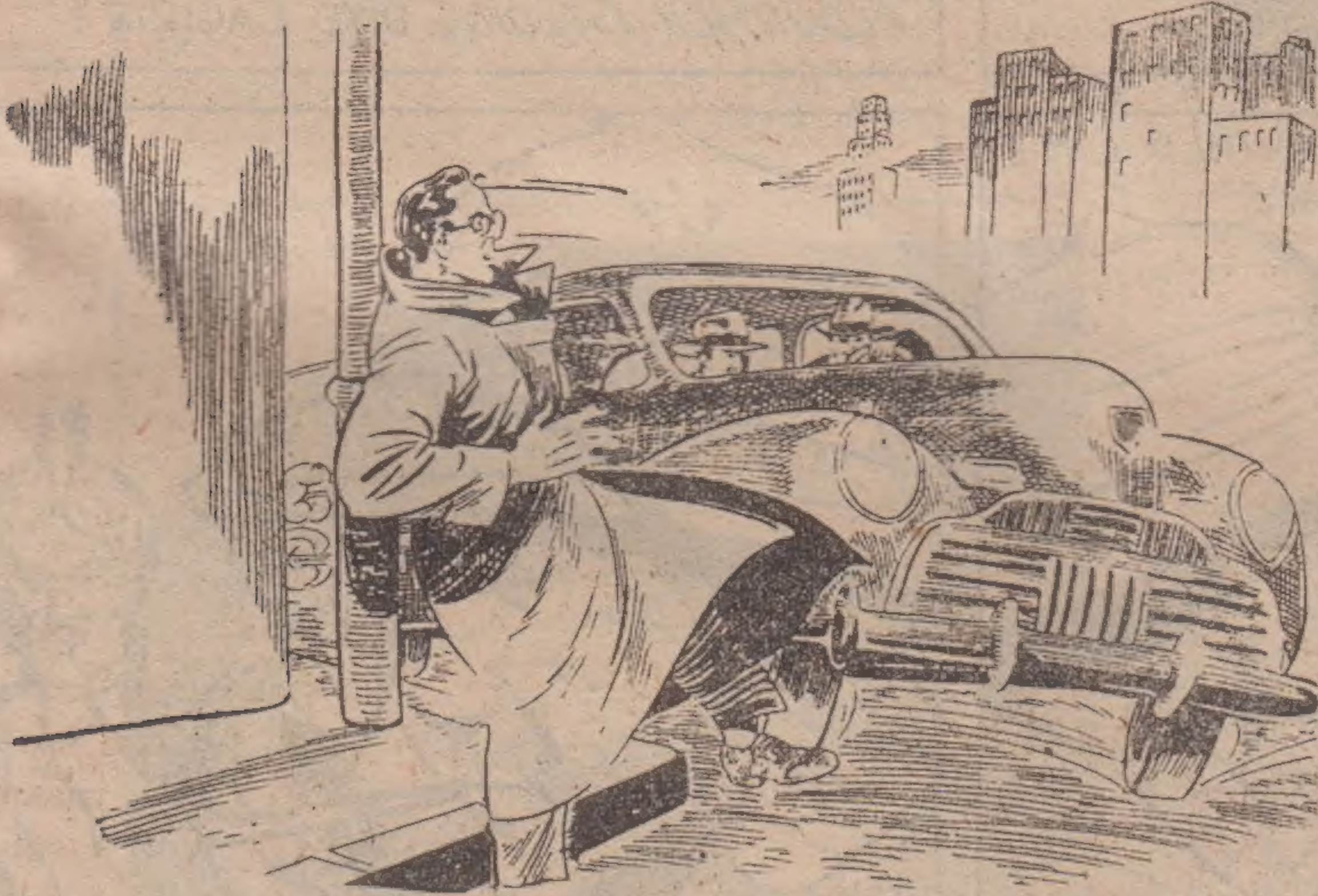
Bütün bunlar, tesadüfen garip bir işin içerisine karışan Mister Thomas'ı tatmin etmemişti. Evvelâ telefon rehberini karıştırarak "Dana ve Boynuz,, isimli bir yer olup olmadığını araştırdı. Bu isimde tam on dört yer vardı. Kütüphane memuru boş zamanlarında bu on dört yeri de dolaştı. Nihayet şüpheleri şehir kenarındaki "Dana ve Boynuz,, isimli küçük bir gazino üzerinde toplandı. Ayın sekizi idi, yani 10 şubata daha iki gün vardı. Muhakkak birşey yapmalı idi. İşte o sırada tam Şerlok Holmesvari bir fikir aklına geldi. Sevinçle kaleme kâğıda sarılıp gazeteye vermek üzere şu ilânı yazdı:

"Kıymetli bir anlaşma mek-

kaldırmağa çalışacaklardı. Eğer düşündüğü gibi bu meçhul kimseler işlenecek vak'anın failleri ise, ip ucunun birisini ele geçirecekti.

Bu plânı tatbik etmek için Mister Thomas birkaç gün için Londra'dan ayrılmış gibi göründü. Sonra polise gidip vaziyeti haber verdi. Ehemmiyet vermediklerini görerek üzü-lüyordu. Ortada işlenecek bir cinayet vardı ve eğer kurnazlıkla hareket edilmezse, bunun önüne geçmeğe de imkân yoktu...

Ertesi gün, Mister Thomas, bir polis memuru ile evinin karşısındaki kunduracıda bulundu. Ziyaretçileri buradan gözetliyeceklerdi. Uzun zaman beklemeğe lüzum kalmadı. Kapalı bir otomobil Thomas'ın apartımanı önünde durdu, içinden iki kişi atlayıp etraflarına bakındılar, sonra sür'atle içeri girdiler. Polis memuru da artık Thomas'a hak vermişti.

tubu bulunmuştur. Bedeli mukabilinde verilmek için sahibinin "10 şubat salı gecesi "Dana ve Boynuz" rumuzuyla East End, Polwer Gate, 16'ya başvurmaları.."

Plân gayet basitti: Meçhul kimseler onun para koparmak maksadile bu ilânı yazdığma inanacaklar ve kendisini ya susturmağa yahut da ortadan

Arabayı iyice gözden geçirdiler. Siyah bir Buick'ti. Numarasını, biçimini not ettiler. Biraz sora iki kişi tekrar kapıda gözüktüler. Canlarının sıkıldığı anlaşılıyordu. Fakat çabuk arabaya bindiler ve City e doğru hareket ettiler.

Thomas'la polis memuru da bir arabaya atlayıp öndeki arabayı takip ediyorlardı. Kü-

tüphane memuru o sisli günde kendisine çarpan otomobilin bu olduğuna iyice kanaat getirmişti. Otomobil Hangower geçildikten sonra James Street'e geldi. Thomas'la polis memuru da aynı yolu takip ediyorlardı. Otomabil burada eski, büyük bir binanın önünde durdu. İki kişi o binaya girdiler. Polis memuru otomobilden indi, arka larından o da binaya girdi. Uzun bir zaman Mister Thomas otomobilde bekledi. Neden sonra evvelâ polis memuru çıktı. Koşarak arabaya geldi. Yüzünde ciddi bir ifade vardı. Şöföre:

— Polis merkezine çek, dedi...

Bir saat sonra James Street deki bina polis tarafından abdeki bina polis tarafından ablo mobil hâlâ orada duruyordu. Scotland-Yard'dan gelen bir sürü memur, kaçılabilcek en küçük deliğe varıncaya kadar her tarafı sarmıştı.

Mister Thomas bütün bu hazırlıklara hayret etmişti. Te sadüfen onu da karıştığı bu esrarlı vak'a, görüldüğünden daha büyük ehemmiyet almıştı.

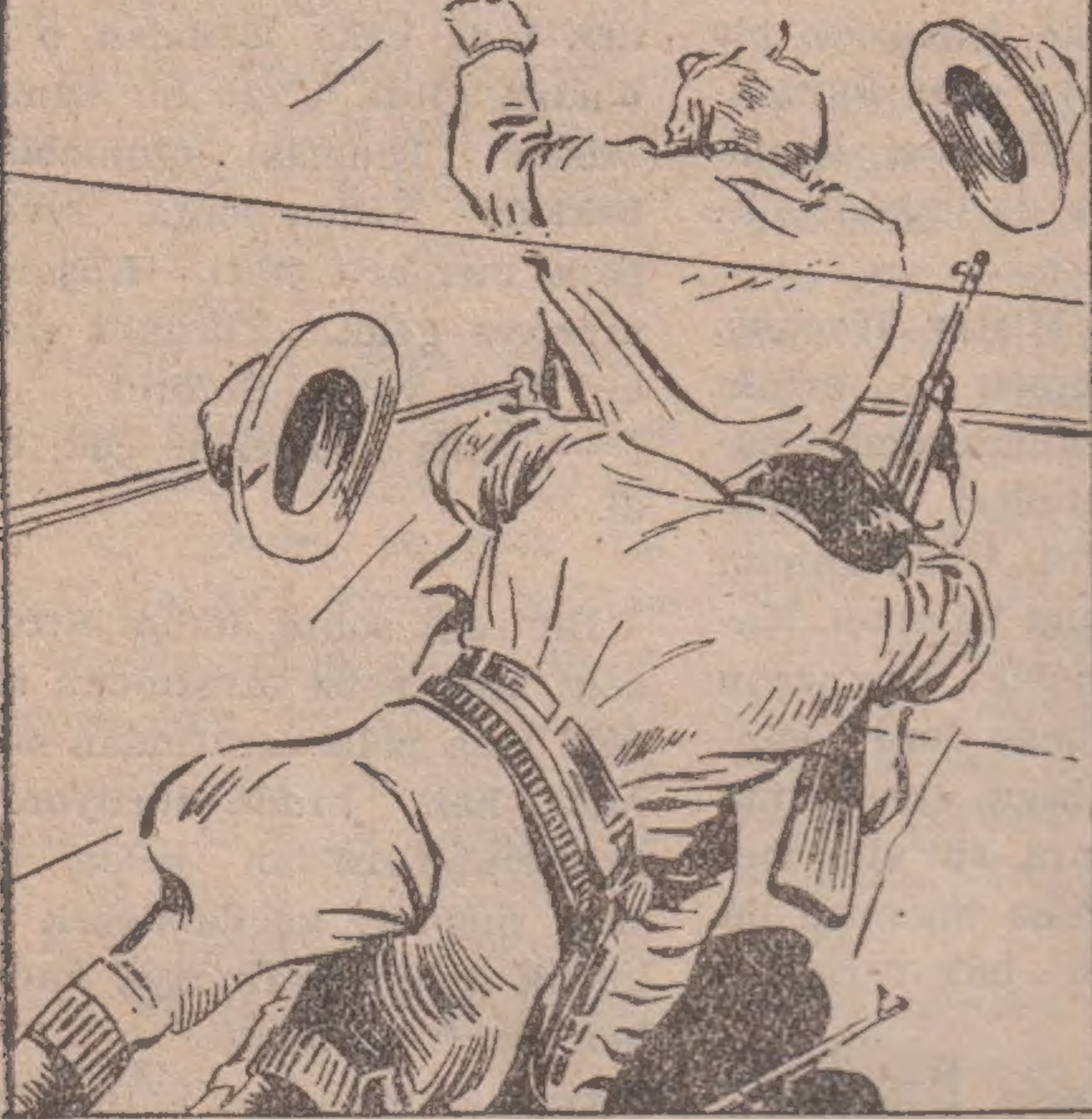
Ablukanın ikinci saatinde binaya bir otomobil daha geldi. Bu lüks bir araba idi. İçerisinde uzun boylu, siyah pantolu bir adam çıktı. Elinde bir çanta tutuyordu. Bir müddet içeri girip girmemekte tereddüt etti. Sonra mütereddit adımlarla kapıyı açarak o eski binaya girdi.

İşte o sırada polis memurlarından ikisi yavaşça binaya yaklaştılar. Kapıya bir araba daha geldi ve içinden inen dört polis memuru, kapıyı iterek içeri girdiler. Mister Thomas heyecanla bekliyordu. Uzun bir zaman geçti.. Mister Thomas birden bir silâh sesi duyarak irkildi. Arkasından

(Devamı 9 uncu sayfada)

BAY TEKİN

ŞİKARİ'NİN ATEŞ ETMESİ ÜZERİNE
CİM YARALANMAMASI İÇİN, MİHRACEYİ
İLERİ İTER!

SERDAR DERHAL
BIÇAGINI ÇEKİP ŞİKARİ'YE
SAPLAR VE "ALÇAK, KATİL, DAYIMI
ÖLDÜRMEK İSTEDİN" DİYE BAĞIRIR!

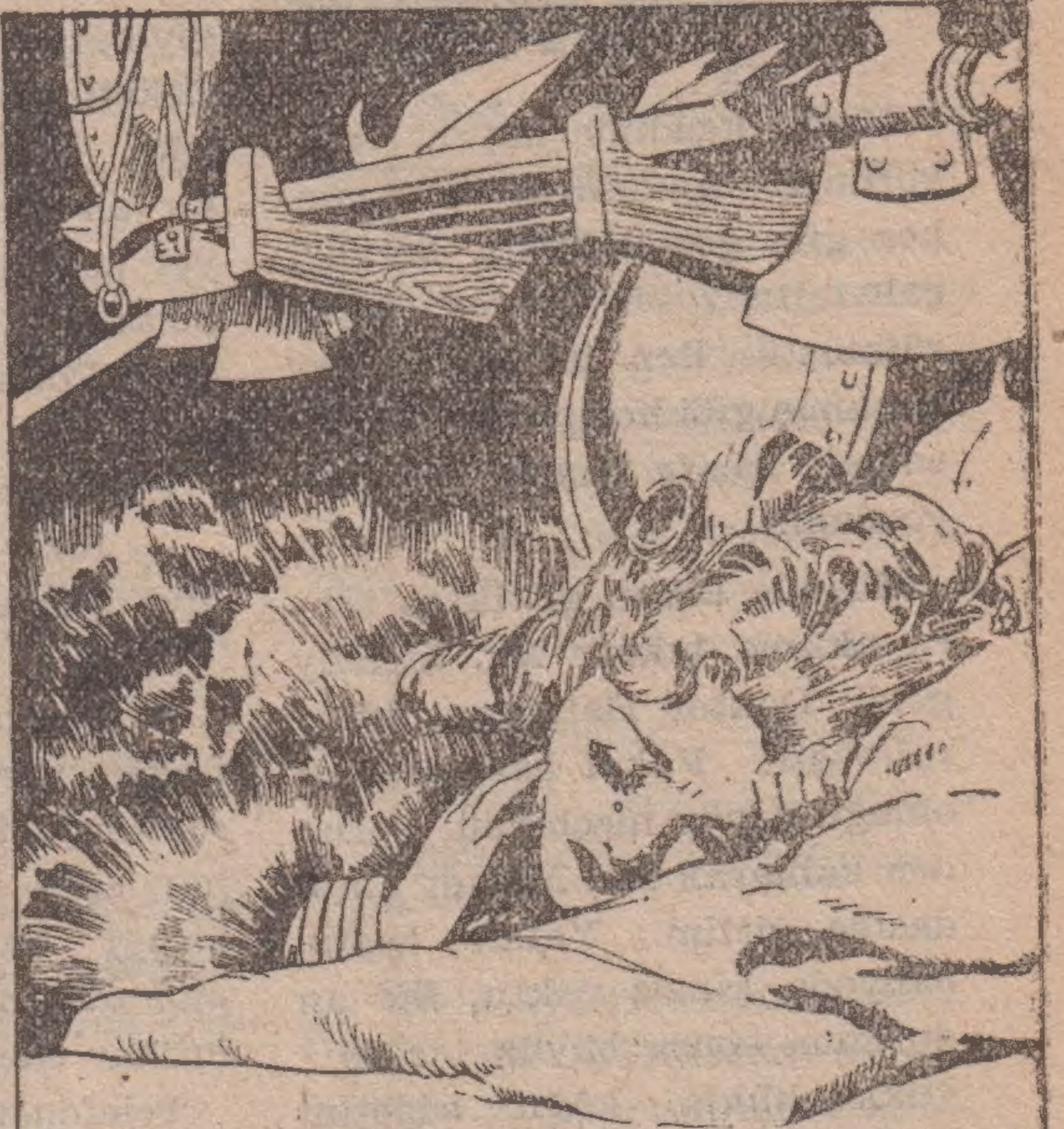
RACA SERDAR SERT BİR TAVIRLA CİM'E
SORAR "AVA ÇIKMADAN ÖNCE
ŞİKARİ İLE NE KONUŞU-
YORDUNUZ? - "PEK Ö-
NEMLİ BİR ŞEYDEN
BAHSETMEDİK, FA-
KAT SEN ONU ÖL-
DÜRMEKLE BİZİ ASIL
CANIYE GÖTÜREBİLECEK
IP UCUNU ORTADAN
KALDIRDIN!

MİHRACE OLUP BITEN-
LERE CANI SIKILARAK KENDİ KENDİNE
SÖYLENİR - "KAPLAN AVLIYALIM DERKEN
AZ DAHA BENİ AVLIYACAKLARDI," "HER
İKİNİZE DE TEŞEKKÜR EDERİM, BUNDAN
SONRA İHTİYATLI OLMALIYIM!" CİM ONLAR
KENDİNDEN ŞÜPHELENDİKLERİNİ ANLAMISTI!

YAVAŞ YAVAŞ, ULFRUN UN KALBİNİ GARİP BİR HİS, KORKU SARAR... TAYFA ARASINDA HASTALIK BAŞLAMIS VE CESARET NAMINA BİR ŞEY KALMAMIS TIR

ALEDA VAKTİNİ DİKMEK VE ŞARKI SOYLEMEKLE GEÇİRİR. KURTULACAĞINA TAMAMEN EMİN BULUNMAKTADIR. BUNA RAĞMEN GECENİN KARANLIĞINDA BAŞUCUNDAKİ YASTIK, BİR KAÇ DAMLA GÖZ YAŞI İLE İSLANIR.

SONRA BİRDEN BİRE, KUZEY DOĞUDAN MÜTHİŞ BİR FIRTINA KOPAR. ARSLAN PRENS ADAMLARI İLE YELKENLİNİN İPLERİNE SARILIR. SONRA LİRİ ÇALIP ŞARKI SOYLEMEĞE BAŞLAR. ADAMLARI DA BU ŞARKIYA KATILARAK İTİMAT KAZANIR.

LAR, BÜYÜK BİR KARIŞIKLIK İÇİNDE İKİ GEMİ BİRBİRLERİNE YAKLAŞIRLAR. KISA BİR AN İÇİN PRENS, ULFRUN UN GEMİSİNE BAKAR, SONRA HER İKİ GEMİ SİSLER ARASINDA KAYBOLUR..

ARKAŞI VAR...

MERDİVENDEKİ ADAM

— 7 —

Kendi kendime hayret ediyordum. Asansörde bir adam, her gün gördüğümüz, beraber çalıştığımız bir doktor öldürülmüştü. Ben ise hiçbir şey olmamış gibi hemşireleri teskin ederek vazife başına gönderiyordum.

Ellen'le Lilian gittikten sonra aklıma tekrar Mr. Melady geldi. Doktor Harrigan öldürülmüştü. Fakat hastanın ne olduğu henüz meçhuldü. Yerimden kalkarak Mr. Melady'nin odasına gittim. Yatak boştu, banyoda kimse yoktu. Bir an durdum, sonra büyük bir şokkanlılıkla, kâğıt sepetini karıştırdım, radyatörün arkasına, divanın altına baktım. Ne arıyordum? Birden asansörde yatan adamı hatırlıyarak ürperdim. Yerdeki kan lekelerini hatırladım, sonra aklımda her şey karıştı. Son bir gayretle, yerden kalkarak banyo odasına geçtim, elimi yüzümü yıkadım. Bunu yaptıktan sonra biraz kendime gelir gibi oldum.

Koridora çıktım. Gene: "Hastam nerede acaba?" diye düşünüyordum. Dışarda Lilian Ash'i gördüm. Lilian asansörün yanında duruyordu. Gözleri korkudan büyülmüştü.

— Ne müthiş! Ne korkunç şey Allahım! diye mırıldanıyordu. Dr. Harrigan... ne enerjik adamdı.

Merdivende bir hareket vardı. Gizli gizli konuşmalar duyuyordum.

Dr. Kunc geldi, cesedi muayene etti, sonra hepimize kısa sualler sordu. Doktorun üstünde davete gittiği zaman

giydiği o siyah elbisesi vardı. Ceketinin düğmeleri pırıl pırıldı. Sualleri bittikten sonra bir an tereddüt etti. Nira yet kararını vererek telefoncu kıza:

— Polise haber veriniz, dedi.

Çekingen bir tavırla-

— Sizce bu bir cinayet mi? diye sordum.

Doktor yüzüme baktı:

— Başka birşey olmasına imkân var mı? dedi. Bıçağın saplanmış tarzına bakın; intihar eden bir adam kendisine bıçağı bu şekilde saplayabilir mi? Zaten doktor Harrigan, intihar edecek adam değildi.

Telefoncu kız doktor Kuncun ne söylediğini anlamamıştı galiba. Zira doktor:

— Evet, evet, polise dedi. Acele et kızım. Sonra doktor Peati ile idare memurlarından kim varsa hepsini gönder... Evet, evet, çabuk!

Doktor telefonu kapadıktan sonra bana doğru döndü:

— Ya, efendim, dedi. Çok can sıkıcı bir iş. Mis Harrigan'a haber verdiniz mi?

İnâ Harrigan'ın hastahane de olduğunu tamamen unuttum; kapısı kapalıydı. İşareti de yanmıyordu. Gürültüyü duymamıştı galiba. Doktor Kunc'a dönerek:

— Uyuyordur herhalde, dedim.

Doktor asansörün önünde toplanmış olan hemşirelerin önünden geçerek, İnâ Harrigan'ın odasına doğru yürüdü. Bu sırada Dione'un odasından Nancy Page çıktı:

— Doktor bey, dedi. Mrs. Melady sizi görmek istiyor, dedi.

Doktor "şimdi sırası mı?," der gibi bir işaret yaptı, fakat "peki, peki, geliyorum," dedi ve Dione'un odasına doğru gitti.

Ben le doktorun arkasından yürüyor, hastanın kaybolduğunu anlatıyordum. Dr. Kunc birdenbire durdu:

— Ne demek istiyorsunuz? diye sordu.

Hastanın kaybolduğunu, Dr. Harrigan'ın, onu ameliyat etmek üzere yukarı çıkardığını, fakat yukarı çıktığım zaman ameliyat odasında kimseyi bulamadığımı söyledim. Doktor Kunc, beni dikkatle dinledikten sonra:

— Yani Peter Melady kayboldu, demek istiyorsunuz.

— Evet, efendim.

— Nasıl olur canım? Nereye gidebilir?

— Bunu bilseydim, mesele kalmazdı. dedim.

Biraz sinirli olduğum için haşın bir tavırla konuşuyordum. Zaten olup bitenler hepimizin âsabını bozmuştu. Dr. Kunc alçak sesle bir şeyler mırıldandı. Dr. Harrigan'ın ölümünden ziyade Peter Melady'nin ortadan kayboluşuna üzülmüyor gibiydi.

Bu sırada, merdivenlerden mavi üniformalı polislerin çıktığını gördüm. Aralarından bir tanesi, ötekilerden ayrılarak:

— Ben polis merkezinden komiser muavini Samb'im, dedi. Ne oldu? Lütfen anlatırmısınız?

Dr. Kunc:

— Hastahanemiz doktorlarından biri öldürüldü, dedi. Şimdi asansörde...

Komiser muavini Mr. Samb:

— Ya... dedi.

(Devamı karşiki sayfada)

Harrigan'ın arkadaşları tarafından sevildiğini zannederdim.

Gerçi sinirli bir adamdı ama çok vazifesinas bir doktordur. Bunu düşünerek kalabalığa katılmış aşağı iniyordum. Dr. Kuncce en arkada kalmıştı. Geri dönerek telefona doğru yürüdü ve hastahânenin sekreterine:

— Matmazel, dedi. Her servisin müdiresine telefon edip olup bitenleri anlatın.. Polise elinizden gelen her türlü kolaylığı göstermek lâzım. Yalnız hastaların birşeyden haberleri olmamalı. Herkes vazifesi başında bulunsun. Üçüncü kata kimse gelmesin. Anladınız mı? Ne pahasına olursa olsun panikten kaçınmalı.

Ben merdiven başında durmuş bekliyordum. Dr. Kuncce yanıma geldi:

— Miss Keate, dedi. Kocasının öldüğünü Mrs. Harrigan'a haber vermeliyiz. Lütfen benimle beraber gelin. Bu haber Mrs. Harrigan'ı fazla sarısalabilir, o zaman yardımınıza muhtaç olacağız.

İna Harrigan'ı oldukça iyi tanıyordum. Onun içindir ki genç kadının kocasının ölümüne üzülmeyeceğini tahmin ediyordum. Bununla beraber doktorun ricasını yerine getirerek, onunla beraber İna'nın odasına doğru yürüdüm. Kapıyı çalar çalmaz, içeriden bir ses: "Giriniz!," diye seslendi. İçeri girdik. Doktor Kuncce elektrik düğmesini çevirdi. Birden gözlerim kamaştı.

İna Harrigan yatağında uzanmış yatıyor, fakat uyumuyordu. Üzerinde ten rengi, dan telâh, incecik bir gecelik vardı. Siyah saçları beyaz yastığının üzerine dağılmıştı. Kıvrık siyah kirpikleriyle çevrili

olan yeşil gözlerinde kıvılcımlar titreyiyordu. Bu halile o kadar güzeldi ki doktor Harrigan'ın kıskançlığına hak verir gibi oldum.

İna, Dr. Kuncce'ü görünce gülümsedi, sonra ince kaşlarının hafifçe çatarak:

— Ne oldu kuzum? diye sordu. Bu gürültüler nedir?

.Doktor cevap vermeyince endişelenerek:

— Bir felâket mi var yoksa? dedi. Söyleyin, yoksa kocama.. bir şey mi oldu? Ne yaptı? Doktor Kuncce genç kadını teskin etmeğe çalışarak:

— Mrs. Harrigan.. Kendinize hâkim olun, size bir haberimiz var; kocanız hasta.. Çok hasta..

İna hayretle doktor Kuncce'un yüzüne baktı sonra:

— Hasta mı? dedi.

(Devamı var)

K A R A M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fîilen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II
Posta kutusu: 448

Sayısı: 10 Kuruş
ABONE ŞARTLARI
Yıllık: 5, altı aylık: 2,5 lira
Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 7
3 ARALIK 1947

ÖLÜM SAATİ

(Baş tarafı 5 inci sayfada)

birkaç el silâh daha atıldı.. Artık Thomas'ın asabı bozulmuştu. Civardan birkaç kişi toplanmışlar, silâh sesinin geldiği binaya bakıyorlardı. Bu anda nereden çıktığı belli olmıyan bir sürü memur binanın etrafına yığıldılar. Thomas, yanındaki memura:

— Ne oluyor, anlatsanıza,

— Biraz sabredin Mister Thomas, şimdi görürsünüz! dedi.

Adam gülerek bunu söylemişti ama hakikaten evvelce olduğu gibi onunla alay etmemişti.

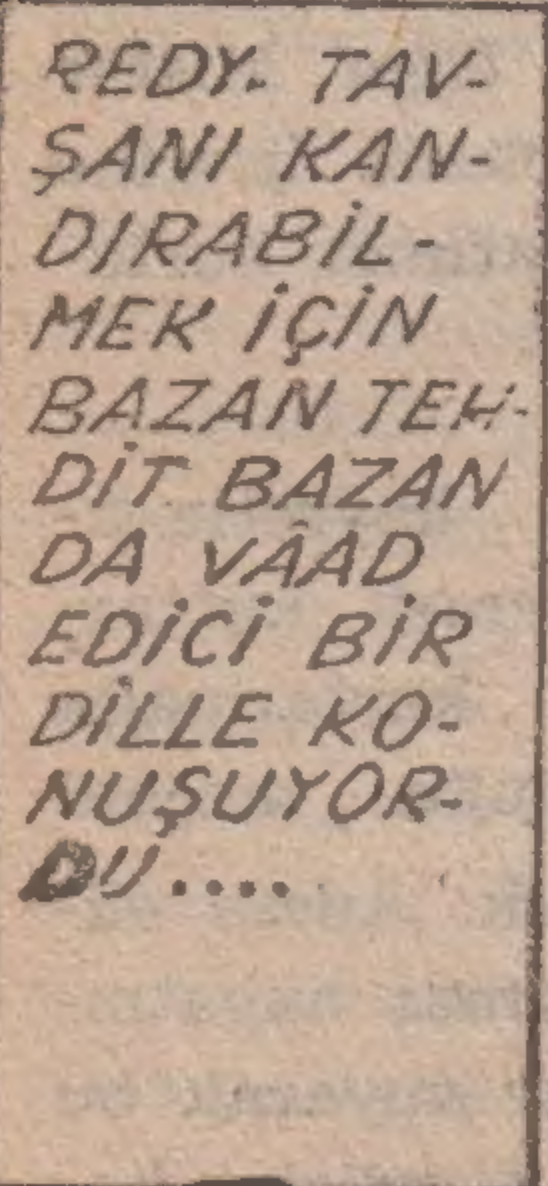
Yarım saat sonra polisler yanlarında ellerine kelepçe vurulmuş dört kişi olduğu halde aşağı indiler. Uzun boylu, siyah paltolu adam da polis müfettişinin yanındaydı.

Dört kişi bir otomobile kondu ve doğrudan merkeze gönderildi. Thomas o kadar şaşırmış bir vaziyetteydi ki polis müfettişinin, o uzun boylu adamla beraber yanına geldiğinin farkına bile varmamıştı. Müfettiş uzun boylu adama:

— İşte sizi kurtaran Mister Bingham, dedi. Eğer Mister Thomas bu meselenin üzerine düşmeseydi hayatınızı kurtaramıyacaktık!..

Thomas dönüp hayretle adama baktı. Demek kurtarmak istediği ve kurtarmağa muvaffak da olduğu meçhul kurban bu adamdı. Adam elini uzatmıştı. Thomas hayatında ilk defa gurur duyarak bu eli sıkı. Artık kendisini hakiki bir Şarlok Holmes sanıyordu.

RADYOLU POLİSLER 7

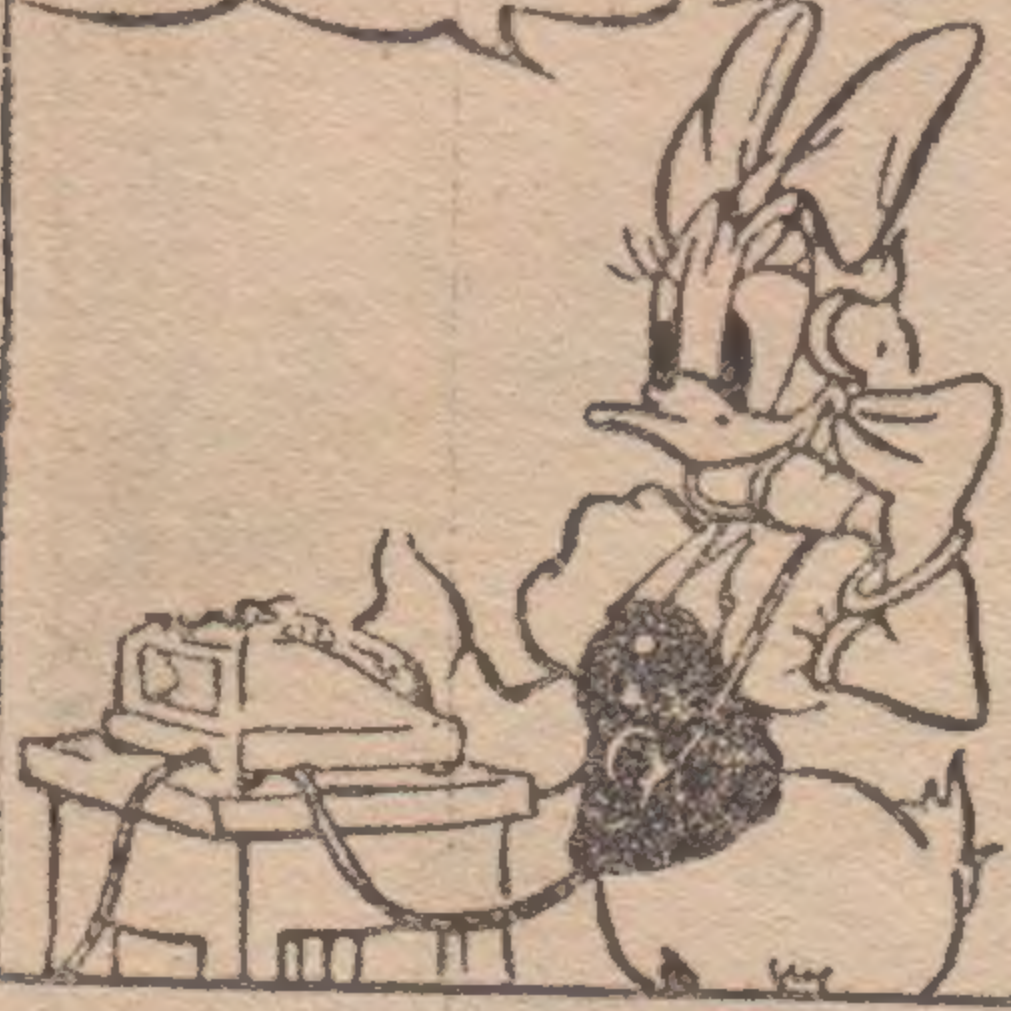
ARKASI VAR...

VAK VAKA KARDEŞ

SEN MİŞİN BEVGİ
LİM BUGÜN BENİMLE BİR
SANDAL GEZİNTİSİNE
ÇIKMAK İSTİYORUM!

DANA GEÇEN HAFTA DEME-
MİŞMİYDİN Kİ "BİNDİĞİM TRA
SANTİK VAPURU BİLE OLSA
YİNE BİR SAAT GEZİNMEK İÇİN
SÖ KURUS, VERMEM."

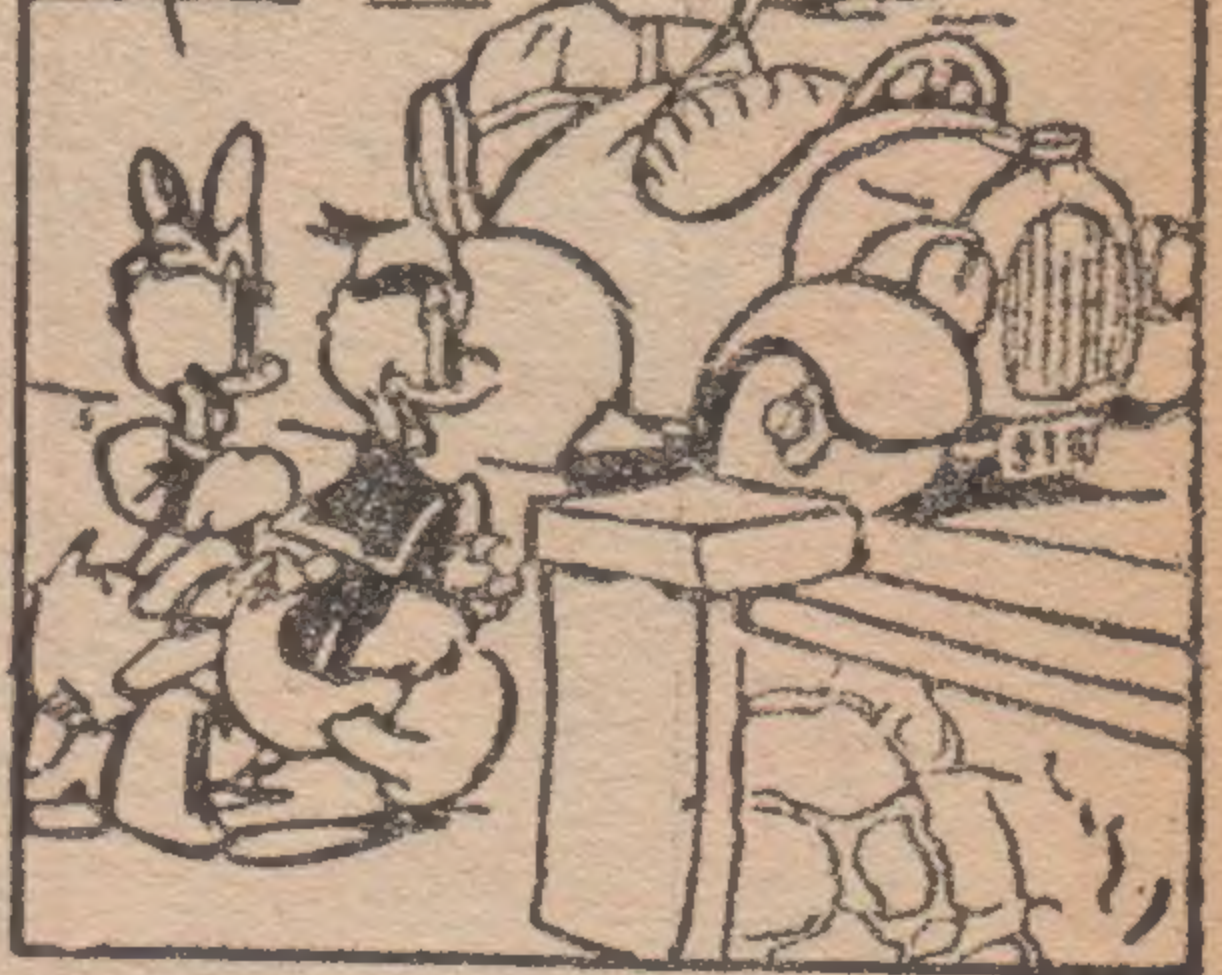
O SÖYLEDİĞİMİ
YİNE TEKRAR EDEBİLİRİM
BUGÜN BENİM SON İCADIM-O
LAN SANDALIMLA
GİDECEĞİZ

PEK A
LA SAAT
İKİDE BA
NA UGRA

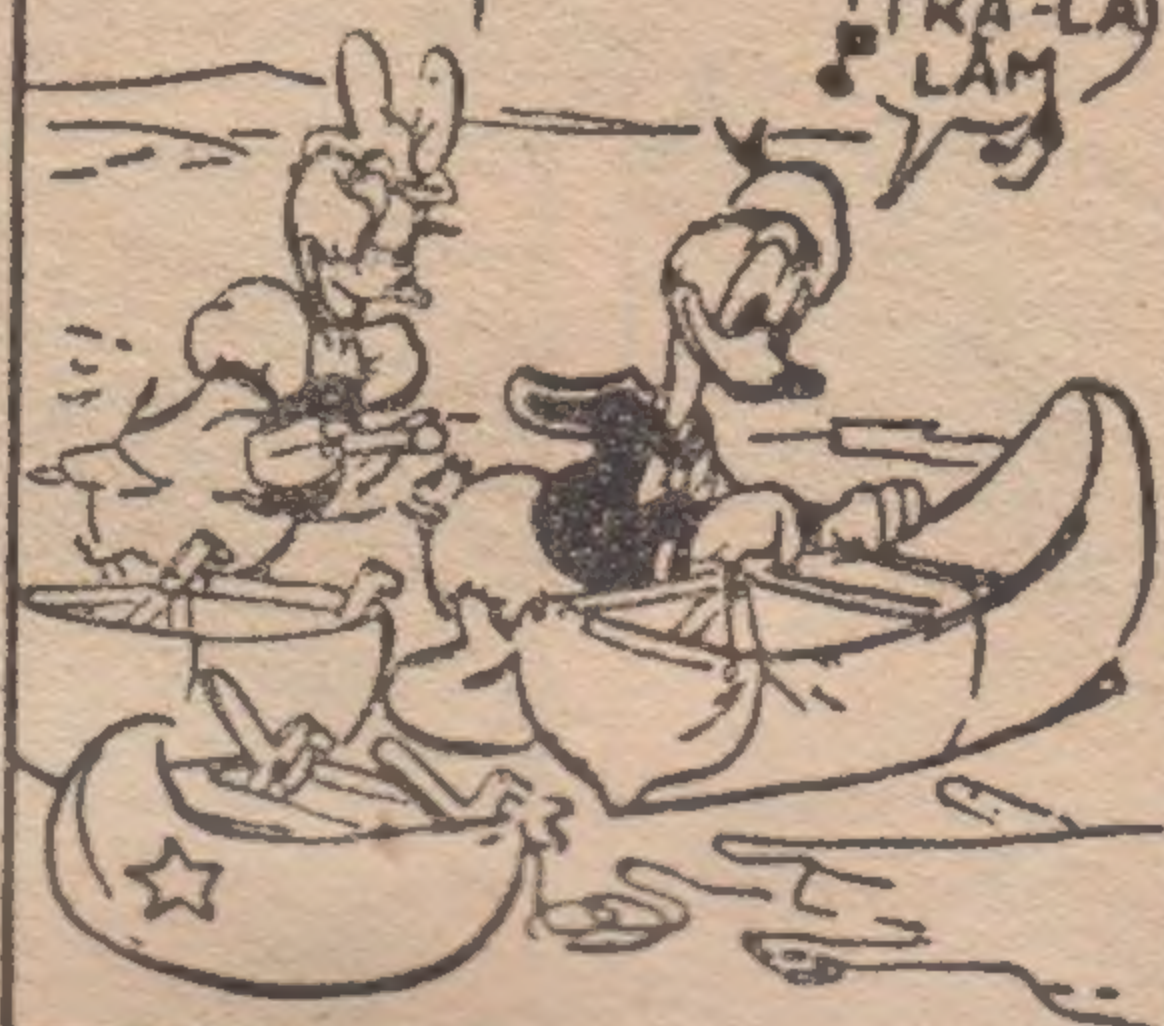
NERDE SENİN
SANDALIN?

SABRET
ONU GÖ
RECEKSİN

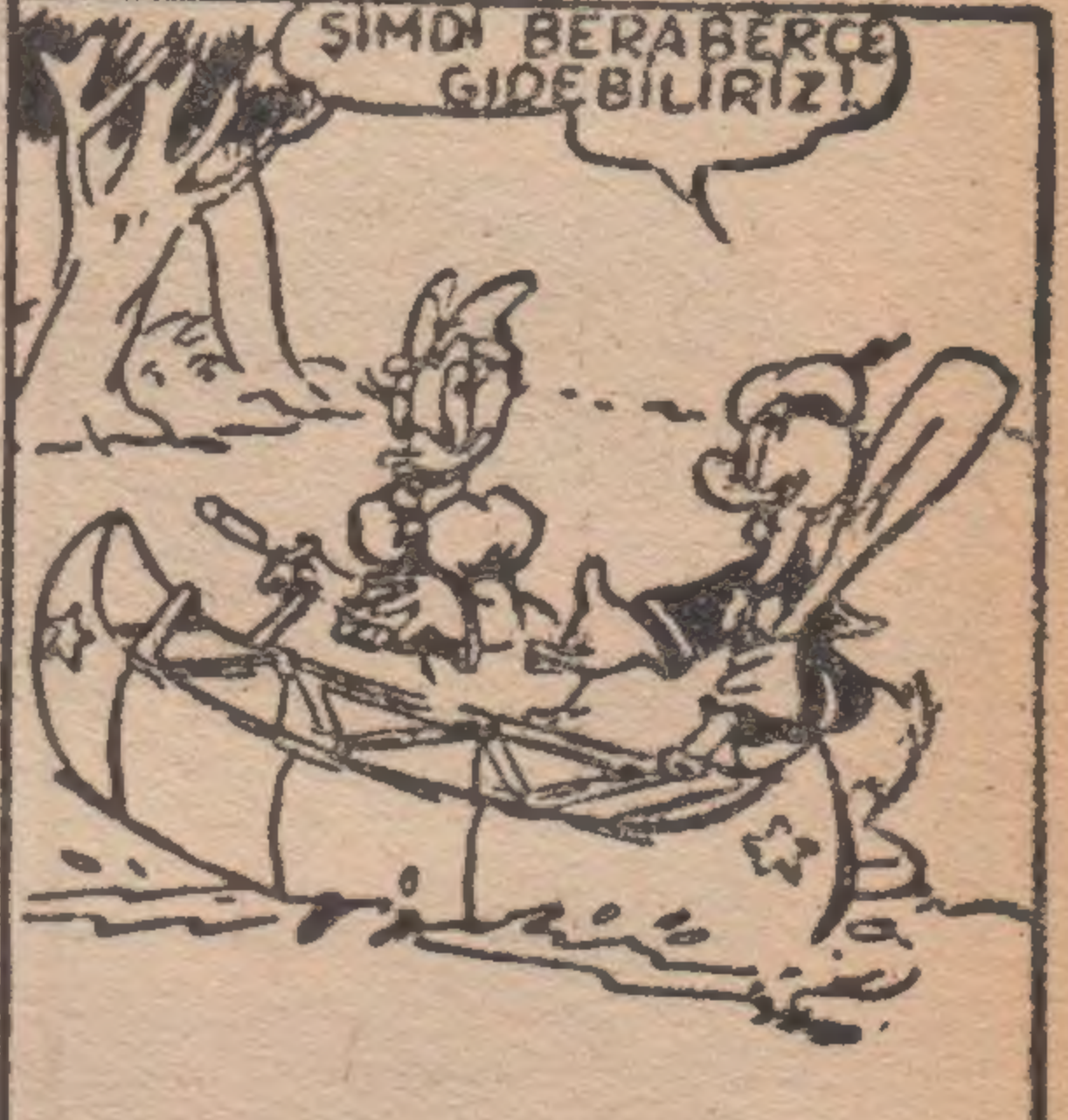

VAY CANINA! SAHİDEN
BİR SANDAL OLUYOR!

TRA-LA
LAM

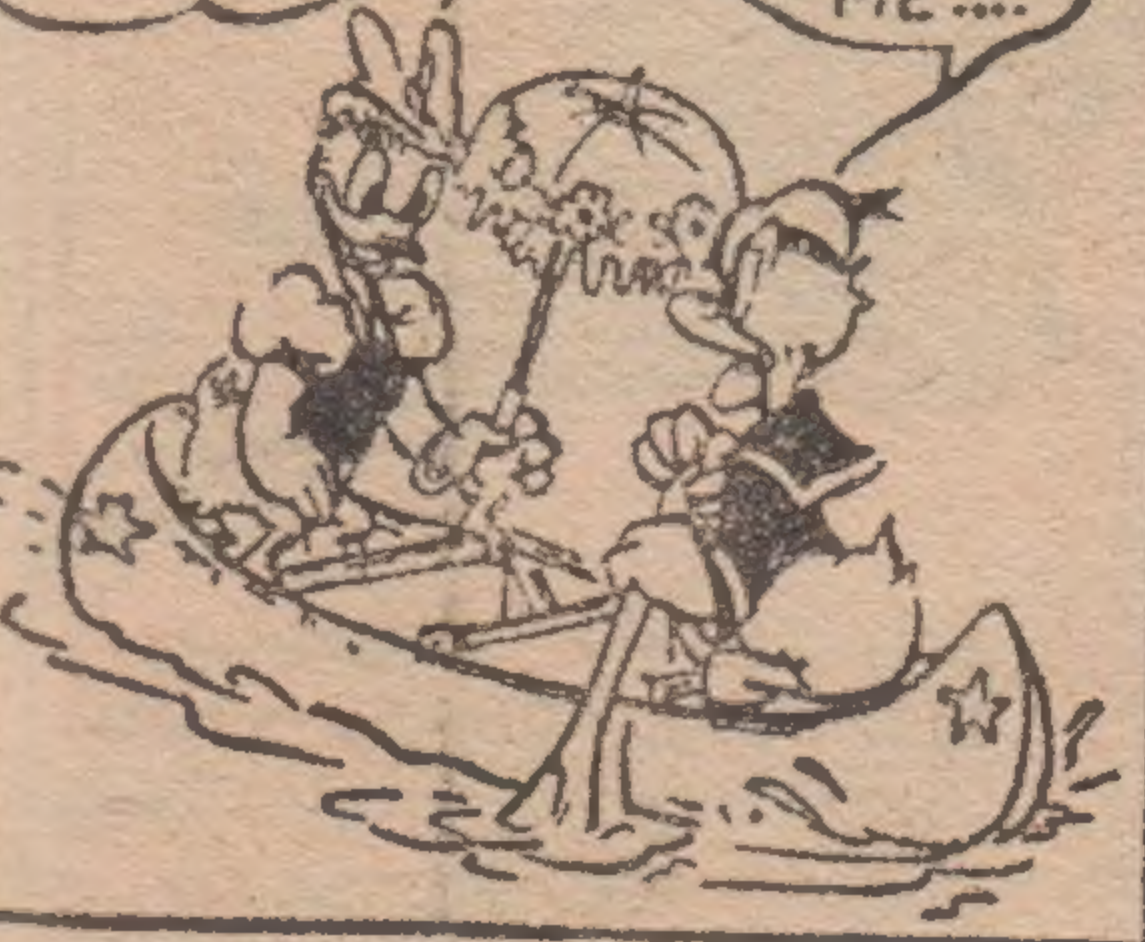

SİMDİ BERABERCE
GİDEBİLİRİZ!

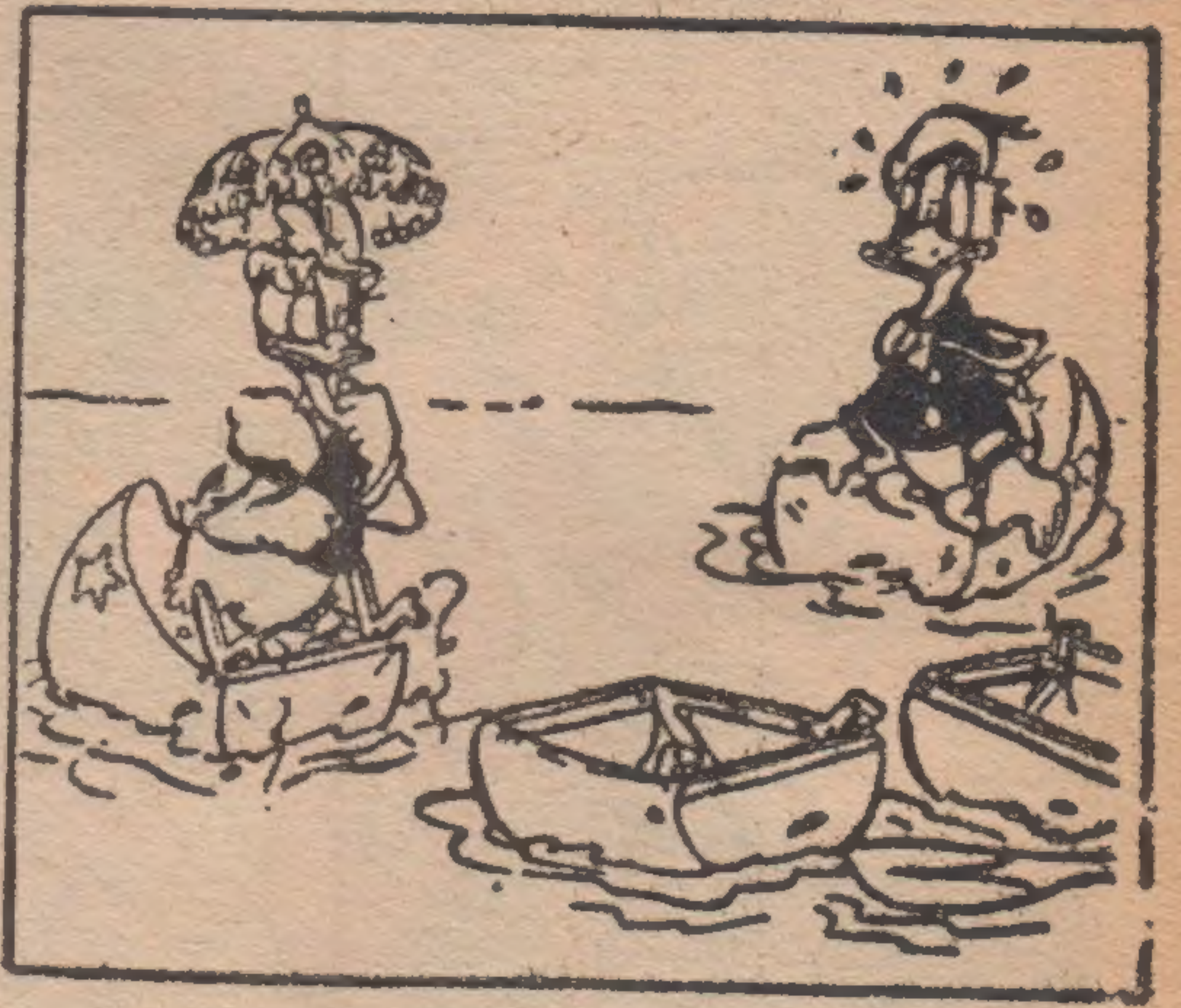
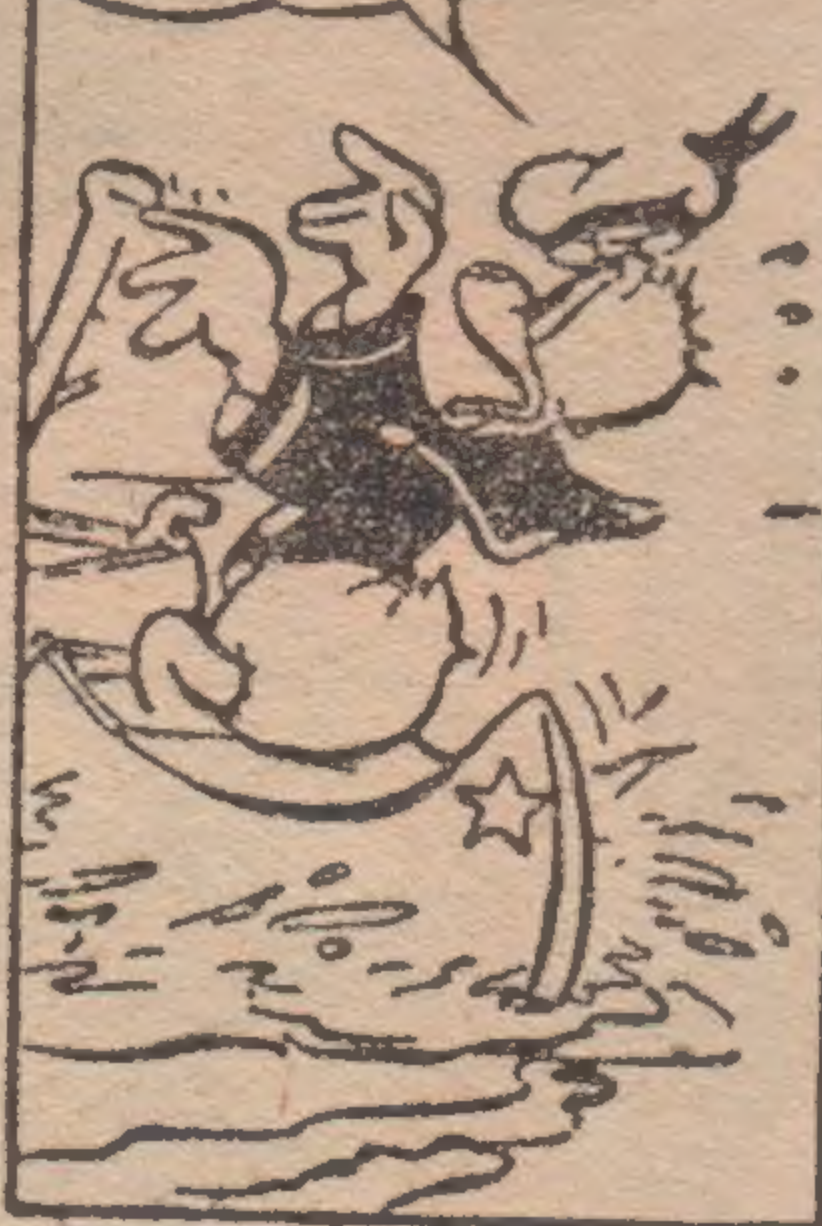

KOLAYCA BİRLEŞTİR-
DİK... AMA ESKİ HALİ-
NE KOYMAK ZOR
OLACAKTIR... BUN-
LAR NEYE
YARAR?

DİKKAT
ET ON-
LARI ÇEK-
ME....

EYVAH....

ÇOCUK ALEMİ

47 inci sayısıyla 3 üncü cilde yepyeni bir şekilde başlıyor.

TARZAN, X-9, DAN VİNSLOW, YILDIRIM ŞERİF, TONGUÇ, PRENS ALİ

Baştanbaşa Resimli Macera Romanları

BEKLEYİNİZ!

7

BAY TEKİN

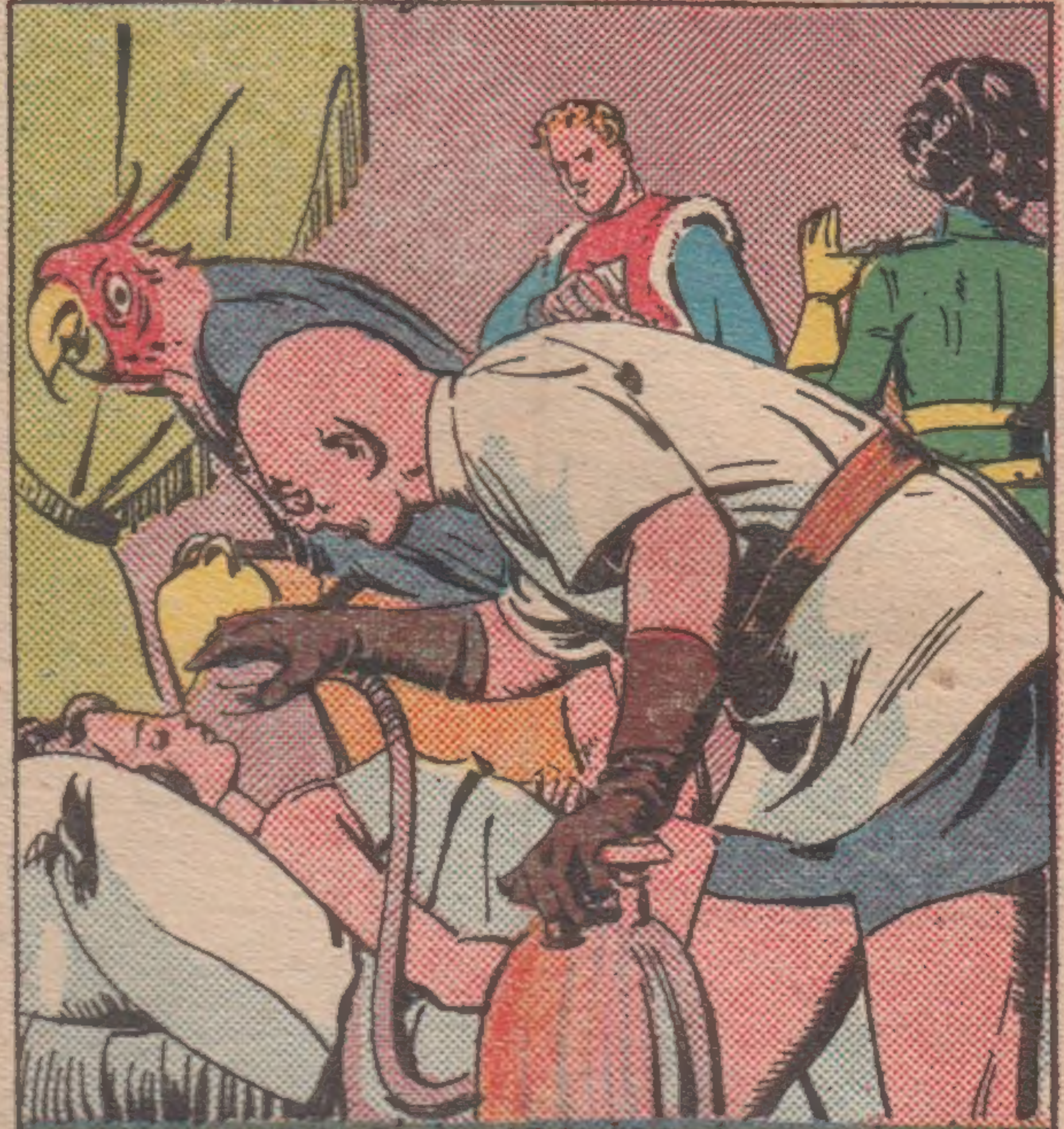
7

Acıip Mahlûklar Diyarında

BAY TEKİN BUNA İTİRAZ EDİYOR:
KIZI UYANDIRACAKSIN, DOKTOR! YOKSA
SENİ HİÇ KİMSE UYANDIRAMAZ!..

DOKTOR, DALE'Yİ, KRALİÇENİN ZEHİRLİ
İLAÇLARINDAN UYKUYA DALAN KIZI UYAN-
DIRMAK İÇİN ESASEN BAHAİNE ARAMAK-
TADIR. PAPAĞAN DÜŞÜNÜYOR: "ŞİMDİ
KRALİÇE NE YAPACAK ACABA?"

BAY TEKİN GÜLÜMSÜ-
YOR "BRAVO DOKTOR."
DALE DE KENDİNE GE-
LİNCE İLK OLARAK:
"İYİ MİSİN, BAY TEKİN?"
DİYE SORUYOR.

BAY TEKİN KADINLA
DOKTORU ODAYA KAPA-
TIYOR, FAKAT PAPAĞANI
UNUTUYOR. PAPAĞAN:
"İMDAT! YETİŞİN! PO-
LİS!" DİYE HAYKIRI-
YOR.

ARKASI
VAR

haftaya :

KRALİÇE TEHLİKEDE!